

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 09.08.1977, sp. zn. 11 Co 289/77, ECLI:CZ:KSUL:1977:11.CO.289.1977.1

Číslo: 18/1980

Právní věta: Pokud povinný v době nařízení soudního výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy již nepracuje u organizace označené jako plátce mzdy, nevztahuje se nařízený výkon rozhodnutí i na mzdu povinného u nového plátce mzdy a soud nemůže postupovat podle ustanovení § 294 odst. 3 o. s. ř. Není tu však důvod (srov. § 268 odst. 1 a § 290 o. s. ř.) k zastavení soudního výkonu rozhodnutí.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 09.08.1977

Spisová značka: 11 Co 289/77

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 268 odst. 1
§ 290
§ 294 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Děčíně zamítl návrh povinné na zastavení soudního výkonu rozhodnutí nařízeného 17. 6. 1976, když usoudil, že návrh je bezpředmětný, neboť usnesení o nařízení soudního výkonu rozhodnutí bylo již zrušeno odvolacím soudem, a to 27. 1. 1977.

V podaném odvolání povinná vytýkala soudu prvního stupně nesprávné právní posouzení věci a namítala, že údaj (v odůvodnění rozhodnutí) o tom, že usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí bylo zrušeno již odvolacím soudem, odporuje skutečnosti, neboť tento soud zrušil jen usnesení o vyrozumění nového plátce mzdy o nařízení výkonu rozhodnutí a nikoliv původní usnesení soudu prvního stupně, kterým byl výkon rozhodnutí nařízen.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na zastavení soudního výkonu rozhodnutí potvrdil.

Z odůvodnění:

V projednávané věci povinná v době nařízení soudního výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy u označeného plátce mzdy již nepracovala. Z tohoto důvodu bylo proto následně vydané usnesení

soudu prvního stupně, kterým byl vyrozuměn o výkonu rozhodnutí nový plátce mzdy povinné, zrušeno odvolacím soudem. Opodstatněná je i výtka, že soud prvního stupně nesprávně v odůvodnění usnesení napadeného odvoláním uvádí, že zrušeno bylo usnesení o nařízení soudního výkonu rozhodnutí a že se z toho důvodu stal návrh povinné na zastavení výkonu rozhodnutí bezpředmětným.

Přesto však nelze považovat odvolání povinné za důvodné a uplatněný návrh na zastavení nařízeného soudního výkonu rozhodnutí za opodstatněný.

Soudní výkon rozhodnutí byl sice v projednávané věci pravomocně nařízen, nebyl však realizován, neboť vzhledem k tomu, že povinná v době vydání usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí u označeného plátce mzdy nepracovala, nebylo možno jej provést. Fakticky tedy zanikl, neboť nenastaly účinky, které s ním zákon spojuje, a nařízený soudní výkon rozhodnutí se tím stal bezvýsledným.

Požadavek povinné na zastavení takto neúčinně nařízeného soudního výkonu rozhodnutí je neopodstatněný, neboť nemá oporu v zákoně. Ustanovení § 268 o. s. ř., v němž jsou taxativně vymezeny důvody k zastavení nařízeného soudního výkonu rozhodnutí, nelze tu použít, neboť žádný z uvedených důvodů se na daný případ nevztahuje. V úvahu nepřichází použití ani jiného zákonného ustanovení páté části občanského soudního řádu, upravující soudní výkon rozhodnutí. Bylo by to ostatně nadbytečné, neboť by šlo o rozhodnutí bez jakéhokoliv praktického významu.

Bylo proto rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu na zastavení soudního výkonu rozhodnutí potvrzeno, i když z jiných důvodů.